

9
DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
INFANTUM VITA
CONSERVANDA:

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. JOANNIS GOWDIE, S. T. P.

ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et Nobilissimae FACULTATIS MEDICAE decreto;

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

GULIELMUS BUCHAN,

SCOTO-BRITANNUS.

Ad diem secundum Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud HAMILTON, BALFOUR, et NEILL,

ACADEMIAE TYPOGRAPHOS.

MDCCLXI.

DEPARTMENT OF MEDICINE

IN THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

BY

JOHN H. HARRIS, M.D.

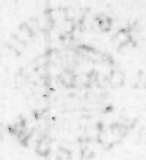
AND

JOHN H. HARRIS, M.D.

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

AND JOHN H. HARRIS, M.D.

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

EXIMIO
AC EGREGIO ADMODUM VIRO,
ROWLANDO WINN

DE NOSTELL,
EQUITI AURATO,
DE PATRIA OPTIME MERITO:

RELIQUISQUE ORPHANOTROPHII, APUD
ACKWORTH IN COMITATU EBORACENSI,
PRAEFECTIS.

S. P. D.

DIGNISSIMI VIRI,

QUICUNQUE nihil prius habent
quam ut patrocinentur orbis, pauperi-
busque ac egenis opitulentur, Deo ipsi quo-
dammodo fiunt similes, meritoque veré no-
biles, generosi, vel etiam divini sunt appellandi.

Majore

Majore tamen laude digni sunt, qui vitam humanam non solum a certo exitio conservant, sed conservatam reipublicae quam maxime utilem reddunt. Vestris jam laboribus indefessis, omnia haecce debentur encomia, qui hactenus tam feliciter cessere, ut omnes qui noscunt admiratione percellant, nec amplius limis oculis inspiciantur.

TALIS hodie est Orphanotrophii vestri administratio, qualis demonstrat, infantes, ab immitibus parentibus derelictos, posse vel maximo reipublicae esse usui: nunc enim opificii partem docentur, ex qua domestica praecipue oriiri opes nullus non agnoscet.

SATIS constat, nisi vestra comparata fuisset domus, plerosque liberos, nunc apud vos degentes, aut in publica mittendos fuisse ergastula, nutricumve parochialium curae demandandos. Quid autem hocce aliud est quam recens natos enecare? Hoc solum inter-
est

est discriminis, quod omnes dolores morte statim sopiantur; in ergastulis vero, seu sub talium nutricum cura, miseris atque aerumnis co-operti, miselli infantes languescere relinquuntur.

Si nunc esset dicendi locus, in promptu est ostendere, mille infantes, quibus aliter omnino pereundum esset, ea quae par est cura adhibita, posse quotannis conservari vestris sub auspiciis; nec sumptus inde multo augeri. Compertum ego habeo, ne vel unum quidem infantulum ex septuaginta, ad maturitatem perductum esse, alio quovis modo ad infantes expositos conservandos, adhuc excogitato. Ita quidem antea procuratum fuit Orphanotrophium vestrum, in cuius usum sequentia componuntur praecepta, ut, ad minimum, duodecim, ex centum, singulis annis interirent; sequentibus autem ac aliis hujusmodi monitis observatis, duo tantum, ex numero modo dicto, eodem tempore morte praerepti sunt

sunt immatura. Nec dubium est, quin minui posset iste numerus etsi ex publicis mortuorum tabulis videre sit, haud pauciores aetate grandiorum intra anni spatium emori. Illud cuius videatur mirum; nam ex hoc calculo vix decem ex centum liberi, ante quinquenium diem obeunt supremum; nec tamen desunt qui affirmant, dimidiam generis humani partem citius expirare.

OMNIA haec abunde erint obvia, si consideremus fieri non posse, ut infantes salvi evadant, ni rite a nutricibus tractentur. Hoc autem a nutricibus mercede conductis incassum speratur, nisi summâ curâ asserventur. Nutrices tamen hospitii in usum infantum expositorum comparati, perpetuo sunt sub ipsis oculis eorum, quibus publica utilitas omnibus aliis rebus carior est; statisque temporibus a medico singulae invisuntur; inde nunquam committunt, ut officia sua erga infantes desiderentur,

Quis

Quis vero mortalium tam paucas hujusce-
modi domos in Britannia, oculis lachrymis
non fluitantibus, videre possit? Ausim asserere,
si Orphanotrophia longe lateque per
patriam nostram diffusa essent, vel maximum
fore hominum incrementum, quorum tantum
est domi forisque desiderium.——Vici-
ni nostri, qui in continente degunt, haud
quidem dedignantur talia condere hospitia,
licet quoad incolarum multitudinem, Bri-
tannis longe sint superiores.

SICUTI ex recta illius Orphanotrophii ad-
ministratione, charitas utilissima, religionem-
que profitentibus dignissima, oritur: non du-
dubitandum est, quin serenissimus Rex
noster jucundâ favoris sui aurâ ac indulgentiâ
sit profecuturus, cujus illustrissimus Avus il-
lud in primordiis tuendum suscipere dignatus
est; cujusque pietas, virtus, ac prudentia
eximia, jam splendent luce meridiana clarius.

JAM

JAM, viri amplissimi, celeberrimi plurimum-
que honorandi, cum tot tantaque negotia sus-
tineatis, non est quod longiore sermone tem-
pora vestra morer. Ut vestra semper felicia
faustaue sint conamina; utque multos annos,
in reipublicae utilitatem, atque in misellorum
infantum salutem, superstites sitis, enixè preca-
tur devinctissimus servus

GULIEL. BUCHAN.

DISSERTATIO MEDICA,

DE

INFANTUM VITA conservanda.

NULLO certe spectaculo mens humana aequè afficitur ac innocentium calamitate; et quisquis eos, qui immerito patiuntur, siccis oculis videre potest, omnis prorsus humanitatis expers judicandus est. Ipse quidem semper alienae aegritudinis particeps, nunquam credere potui, gentis humanae Patrem, hominem, operum suorum principem, eo tantum creâsse, ut oculos attollat, lucem aspiciat, et perpetuâ deinde oblivione obruatur.

NONNE mirandum est, cum bruta animalia sobolem suam summâ curâ alant, atque ad maturitatem perducant, generis humani partem dimidiam abortum quasi passuram? Serio vero rem consideranti causa patebit; bruta enim animalia naturâ duce nunquam, sobolis vero humanae propago, ratione quam tantopere prae se fert, freta, semper fere errat.

A

QUAM

2 DE INFANTUM VITA

QUAM maxime exoptandum est, ut genus humanum, Naturam in sobole curanda sequeretur; quot quibus ratio nunquam affulsit, inde conservari, quanta morborum cohors quibus vita prope modum intoleranda redditur, inde fisci potuisset!

A tenerae aetatis cura omnino pendet corporis validi seu infirmi habitus: nec dubitandum est, si debita cura in liberos impensa fuerit, nullam fore morboris causam, cum vigorem, virtutem, praeclarae majorum facinora, in memoriam revocaverimus; nondum enim natura effoeta est, si ejus in infantibus alendis sequamur dictamina.

IMMENSAM illam, quae reipublicae oritur ex incolarum numero, commoditatem nemo non agnoscet. Attamen etsi concedatur plerosque infantes prius interire quam reipublicae usui esse possunt, vix fere ullus, sive medendi artis, sive rerum politicarum studiosus, attentius de eorundem Vita conservanda, ad hunc usque diem, secum consideravit.

UT liberorum saluti consulatur, mihi, multas ob causas, videtur res vel maximi momenti, hominumque studiis dignissima. Quanta generis humani strages indies vitiis et luxuriâ omnigenâ editur? Nonne homines sese invicem videntur aemulari, quis scelere atque flagitiis, vitae, per se brevis, curriculum brevius efficiet? Ac maxime optandum esset ut haec illorum intemperantia ad posteros non redundaret!

posteros

UTI morbos liberorum potissimum considerare, munere publico nuper mihi demandato, contigit, minime dubitabam, quin multa mihi suppeditarentur auxilia, ex auctoribus qui de huiusmodi morbis scripsere. Ea vero res falsum me habuit. Quosdam sane infantiles morbos diversi explicaverunt: quod vero praecipue molitus sum, ac moliri debent omnes medici, qui infantibus prodesse volunt, summâ scilicet ope niti, ut venientibus parvulorum morbis occurratur. Id cuncti qui in nostras saltem inciderunt manus, generatim, leviter, aut perperam meminerunt; obsequentem forsitan causam. Infantes diu anuum curae demandati sunt, quae prava consuetudine, ignorantia, et superstitione impulsae, in errores innumeros ducuntur. Hae omnem suam peritiam exercent in remediis excogitandis, antequam accersatur medicus; hinc ille, malae earum administrationis tantum spectator, nec praescribere nec aliquid facere potest, viribus infantis jam exhaustis; inde difficiles inventu, ac saepe insanabiles existimantur liberorum morbi: inde etiam, ut opinor, oritur error vulgaris, ingentem eorum mortalitatem esse naturale quoddam malum, haud arcendum; revera autem, medicis tempestivè accersitis, magna ex parte evitandum.

IPSA animalis fabrica efficit, ut morbi ac mors nunquam non senectutem comitentur. Vita quidem,
 si

4 . DE INFANTUM VITA

si sedula navetur opera, diutius potest produci : quando vero vitalis calor deficit, nulla arte restituendus est; minime igitur mirum si senum densentur funera.

DEIN, si varia quibus adulti utriusque sexus, ex negotiis, intemperantia, &c. obijciuntur, contemplemur pericula, non est quod miremur, si plurimi, hoc tempore etiam vitae, morte tollantur. Quo autem modo, generis humani pars dimidia in infantia interiret, explicari nequit, nisi hoc summae incuriae et negligentiae tribuamus. Dicat forsan aliquis, infantes magis quam seniores morbis esse obnoxios; hoc inficiamur; nam veritate abhorret, ut demonstrare possumus. Si dicatur, morbos illorum esse funestiores, nec tam faciles cognitu aut depulso, ac morbi eorum qui adoleverunt; hoc quoque falsum. Nam, e contrario, liberorum morbi sunt simpliciores, faciliusque dignoscuntur atque curantur, quam illorum qui diutius vixere; eo quod aptiora sint parvulorum corpora ad noxium quodvis ejiciendum. Denique, si animalia caetera contemplemur, patebit, juvenilia, minus quam adulta, morbis esse obnoxia. Unde tunc oritur hoc magnum, hoc funestum malum? Fecimusne nosmetipsi? Absurdum fortasse videbitur, si aliquis affirmaret, humanae sobolis partem dimidiam vitio parentum interire. Illud tamen, si verum fateamur, quantumvis
illis

illis qui rationem prae se ferunt ingratum, agnoscendum est.

Si paulo accuratius vulgarem infantes tractandi methodum investigemus, simulque observemus quam maxime quamque fataliter in ea re erretur, minus forsan mirandum foret, tantam multitudinem interire, quam tam plures salvos evadere. Sed, ut ad rem veniamus.

IMPRIMIS, Pauca de iis qui hanc medicinae partem tractavere observanda sunt.

SECUNDO, Innumeros errores qui in infantum cura admittuntur, simulque quam perniciosi isti sunt eorum sanitati, viribus, quin et vitae ipsi, adnitemur ostendere.

PORRO, Praecepta illa enumerabimus, ad sanitatem, virium incrementum, infantumque vitae conservationem spectantia, quae ab ratione atque experientia petuntur.

INFANTUM morbos pauci ex veteribus videntur perspexisse. Neque hoc mirandum, si spectemus illorum vitam laboriosam, tenuem salubremque victum, quumque cito liberos exercitationi, ac patientiae omnigenae assuefecerint. Idem adhuc de his dicendum, qui more antiquo vitam degunt, quique eodem prorsus modo liberos instituunt. Qui loca montana Septentrionalia incolunt, hoc satis ostendunt, quorum liberi vix
ullo

6 DE INFANTUM VITA

nullo tenentur morbo, nisi epidemico, qui etiam raro illis est fatalis.

GLISSONIUS, SYDENHAMUS, WILLISIUS, WISEMANNUS, alique, de vulgaribus ac violentissimis infantum morbis fuscè differuere; nemo tamen eorum prophylaxin, seu id quod morbos praevenire inservit, accuratè descripsit, licet hoc unice, quod ad liberos attinet, sufficiat; ac si diligenter in id incumbamus, nulla fere opus esset medicina.

CUM loquor de commodis ex praeservatione a morbis infantilibus provenientibus, nolim existimetis me absurde sanis infantibus medicamina praescribere velle; ex hac praxi saepius plus mali est quam commodi; neque unquam, nisi a perito artifice, quique probe novit, quali sit infans corporis habitu, faciendum est. Illud tantum laudo regimen, quod positum est in liberis rite tractandis quod ad res nonnaturales. Hoc verum est prophylacticum medicamen parvulis aptum.

CUM neque animus ferat, neque tempus permittat, de omnibus infantum morbis differere, totus in prophylaxi incumbam explicanda; ea enim videtur longe utilissima, ac ab omnibus fere medicis praetermissa.

HAUD alienum hîc videtur quendam notare auctorem * D. HARRIS, cujus praxin quod ad li-

* Vid. tract. de morbis infant.

beros secuti sunt qui medicinae operam dant fere omnes. In libro suo, De infantum morbis, non dubitat fidenter asserere, humorum aciditatem esse causam et originem omnium quibus exponitur infantia malorum: simulque affirmat, curationem perfici, istâ expulsâ aciditate. Haec ejus opinio inde, ut arbitror, orta est, quod in aegris infantibus inter alia deprehenduntur etiam quaedam aciditatis symptomata, hisque remotis, non nihil certe sublevabitur aeger; non tamen hinc sequitur, materiam acidam fuisse mali causam et originem, morbumve, eâ sublatâ, depelli.

ETSI major pars infantum cibi in ventriculo acescere soleat, haud ideo dicendum est, hanc aciditatem in corpore sano morbos producere: ac si in morbis tantum pateant ejus effectus, propiori examine alia reperietur causa, nempe defectus aliquis in facultatibus concoctioni inservientibus.

PERPENDAT aliquis quam celeriter in liberis perficiatur concoctio, quantis quamque mitibus blandisque succis (prae iis quos in adultis videre est) suppeditentur, digestionis properandae, cibi-que assimulandi causâ, persuasum certe habebit, ni debilitentur vires digerentes, liberos nihil prorsus ex aciditate pati. Quamdiu sordibus immunes servantur infantes, rite exercitantur, aluntur, atque tractantur, mihi saltem exploratum est, nunquam illos aciditate premi; si autem negligantur exercitium

8 DE INFANTUM VITA

exercitium et corporis agitationes, tunc laxatur totum systema corporeum, ac statim facultas cibum digerendi debilitata, languescit, et vitiatur. tum demum sese ostendere incipiunt aciditatis symptomata. Rem ita esse confirmant evanescencia aciditatis signa, simul atque infans eo quem memoravimus more procuratur; eo autem regiminis genere omisso, frustra medicamentis absorbentibus, antacidis, alkalinis utendum, labor enim irritus perit. Nec tamen inficias eo, illa paululum spei medici adulari, sed revera morbum tegunt, qui plerumque reversus, aequo aut forsitan majore impetu grassatur. Compertum ipse quidem habeo, etsi assatim antacidis utaris, nequaquam ea ad plurimos infantum morbos arcendos inservire.

METHODUS quam quoad liberos sequitur HARRIS, nusquam benignius recepta est, quam in Orphanotrophio nostro, ubi moris erat ut unaquaeque nutrix magnam pulveris testacei ac magnesia albae copiam semper haberet, quae infantibus vel minima aciditate laborantibus, propriis quantitatibus tribuenda erat; nihilo tamen secius viguere inter liberos morbi, eorumque plurimi interiére. Mos iste in Orphanotrophio nostro obtinuit, dum medici illi consilia dabant, qui Dominum HARRIS contra jus fasque mirantur: Mutatâ autem tractandi methodo, de qua postea, aciditatis adeo non apparebant symptomata, ut quantitas
antacidorum,

antacidorum medicaminum, quincunce minor, quingentis sufficeret infantibus toto vertente anno, ac, ex centum, vix duo, uno eodemque anno, perirent.

Ex his, haud abs re suspicari videor, quosdam plus aequo D. HARRIS favere : ac licet quibusdam casibus antacida apprime utilia sint ; ausim tamen affirmare, plus illa detrimenti quam utilitatis attulisse, cum alia omnia medicamenta propter ea procul exulare jubeantur.

NOLIM hisce observationibus HARRISIUM incusare; omnium, qui in studiis medicinae practicae operam ponunt, gratias meretur. Nec in animo est antacida improbare ; nulla forsan salubriora pharmaca in morbis infantilibus praebet Materia Medica. Medicos modo monitos velim, qui junioribus aegris prodesse cupiunt, ne satis habeant antacidis uti, aciditatis causâ nondum exploratâ, quae ferme ex quodam latente in rebus nonnaturalibus errore, originem trahit : hicce autem error omnino corrigendus est, quo facto, antacida aliave medicamina requisita, non sine effectu adhiberi possunt. Nisi vero errores isti, ex quibus malum oritur, investigentur, simul et maximâ curâ evitentur, idem agis remedia infantibus administrando, ac si laterem lavares.

ALIUM scriptorem, HOFFMANNUM * scilicet,

* Vid. oper. ejus.

10 DE INFANTUM VITA

solum meminerim, qui, in capite De regimine recens natorum, et de praeservatione a morbis infantilibus, quasdam conatur enumerare regulas de parvulorum malis evitandis; praecipuas, vero omittit. Debilitatis sane et laxitatis mentionem facit: quorsum vero valeant, ignorare videtur; nullam enim proponit methodum eas praeveniendi, nec, ubi eveniunt, abigendi. Ita nihil ad rem profert.

Non temere, me iudice, una aliqua generalis causa morborum, qui infantibus aut adultis eveniunt, tanquam certa, statuenda est. Diversis enim aetatibus diversa competunt mala: et, ut verisimile est, aliquod isti aetati proprium corpus hisce malis quasi praedisponere; haud alienum videtur, quoad generalis causa assignari potest, quae plerumque ad morbos huic aut illi aetati proprios ducit; haud alienum erit, inquam, talem nominare causam; quippe inde primo recta talis morbi acquiritur cognitio: inde etiam discimus quo potissimum modo curatio sit perficienda.

Si aliqua praedisponens causa ad infantum morbos proponenda esset, ego quidem omnia fere eorum mala, paucis epidemicis exceptis, ad *solidorum laxitatem debilitatemve* retulerim; quibus *tenerior sentiendi facultas*, ac *partium irritabilitas*, sunt addenda. Haec in omnibus fere morbis eorum videntur. Ex his etiam plerique morbi infantiles originem

originem trahunt. Si debita cura adhibeatur, ut constringantur solida, totumque corroboretur systema, audemus asserere, haud multa, ex innumeris quibus juvenus rara efficitur malis, junioribus extimescenda esse.

SAT bene notum est, infantulum primo ad fluidam massam gelatinamve similitudine accedere, et sensim sensimque in firmitate progredi acquirenda; usque ad maturitatem. Ita corporis humani fabrica, occulto suo progressu, ex ista humida massa quam cernimus in primordiis, mirifice in rigidum summae senectutis statum transformatur; atque haec mutatio paulatim fit, vi et actionibus vitae.

UT crescant infantes, oportet solida massae fluidae cedere: ideo prudens Natura ingentem fluidorum vim infantibus indidit, quibus parva opponitur solidorum resistantia; itaque, si solida corroborare negligas, subit laxitas, quam subsequitur concoctionum defectus: ac, sine debita solidorum reactione, fieri nequit, ut recte praeparentur humores; quare tota depravatur massa fluida, et hinc plurimas oriri aegritudines, quis primo intuitu non videt?

INFANTUM systema nervosum multo facilius quam provectorum irritari, abunde liquet eo, quod in dentitione, vermibus, vel ex variolarum eruptione, convulsionibus corripiantur. — Ex dictis, haud difficulter discernimus, illorum morbos plerumque

12 DE INFANTUM VITA

plerumque ex laxitate ac irritabilitate ortum ducere.

SATIS autem constat, haec utraque haud parum cohiberi posse, si ea quae par est cura adhibeatur, ut constringantur et corroborentur solida: quod cum in liberorum tractatione pernecessarium sit, quo potissimum modo perficiendum est, sequentia ostendent.

CUM omnes fere infantum calamitates a vitiis in rebus nonnaturalibus originem trahant, uti antea memoratum, nunc talia ad vitia detegenda ac corrigenda, nosmet accingamus.

V E S T I T U S.

INFANTES, simul ac in lucem prodeunt, vestibus involvuntur. In hoc negotio ne vel minimâ videtur opus esse solertiâ; attamen hoc ipsum multis miserorum infantum millibus perniciiei est. In hoc vero latet error, quod infans recens editus, retinaculis coarctatus, integumentis, fasciis, panniculisque onustus, incaleat nimis; inde fit, ut infantulus integerrima valetudine, brevi tempore, tam delicatus evadat, ut aurae non sit patiens. Jam, si hic tenellulus (quod saepe accidit) mense circumacto, ad nutricem rure, in casa pene sub
dio

dio degentem, mittatur; an mirum videri possit si de illo actum sit?

Quo apertius laxiusve in vestitu servatur recens natus, eo melius est, secundum D. CADOGAN. Veritas hujus affirmationis sequentibus argumentis patebit.

NATURA nihil frustra, omnia vero sapienter agit; quippe foetus, in utero in summa fluidorum copia, ad id ipsum comparata, liberrimè natat; ac quo minus tuniculae vel membranae quibus integitur arctius amplectantur corpusculum, aut foetus incrementum motumve humorum circulatorum impediat; denique, ne pondere suo deprimatur infans, obstat ille liquor. Tantâ cautelâ id evitat Natura, quod facere nos tantopere conamur! Quanta illorum est dementia qui credunt his aut illis involucris formam infanti conciliari! Inde, mehercule, plurimis deformitas accessit, emendatio nullis.

Non modo nocet velaminum constrictio, sed etiam corporis positio; quippe omnes partes defixae ac immobiles inde tam tenentur,

*Quam si dura silex, aut siet Marpesia cautes *.*

SIN aliquis auderet sciscitari cui usui tantus inserviebat apparatus? statim audiet, sine tali procuratione, infantem deformem, monstroque simi-

* Virg. Æneid. lib. 6.

14 . DE INFANTUM VITA

lem, evasurum; quasi vero Natura, omni arte potentior Natura, hominem, praecipuum opus suum, tam imperfectum reliquisset, ut talibus adminiculis indigeret.

ANIMO revolvat aliquis, infantis in utero situm, ubi singuli fere inflectuntur artus, non certe dubitabit fateri, majus tum esse periculum, ne concre scat aut deformetur, quam unquam postea; quamquam hoc rarissime accidit, nisi vis externa adhibeatur. Hanc igitur positionem quam Natura suggerit, quamque infans ipse, sibi relictus, expetit, non est quin aptissimam esse agnoscamus. Nullus etiam dubito, si aetate grandiores, eodem prorsus modo essent coarctati, parum abfore quin nocerentur. — Liberrimum omnium organon usum recens nato permittere, magis adhuc necessarium apparebit reputantibus; quod plurimi tum incipiantur motus novi, respiratio scilicet, motus totius massae sanguineae per pulmones, chylicatio, &c.

QUANTUM immineat periculi, ex nimia infantum constrictione, haud ita pridem contigit mihi exemplum videre. Filius ac haeres divitis familiae, cui non vires non vigor deërant, sedulâ tamen obstetricis curâ, tam arcte involutus est, ut statim convulsionibus correptus sit; ac jamjam periturus esset, ni pater, vir ingenii acumine praeditus, necessitatem vidisset carum sibi infantulum solvendi:

Solvendi: ipse igitur, obstetrice, nutricibusque frustra reclamantibus, manu sua vincula detraxit; quo facto, sublevatus est infans; vivit adhuc, nec in hunc usque diem convulsione correptus est.

HAUD dubitandum est, quin infantes bene multi conservari potuissent, quibus nimia obstetricum nutricumve, parum mentevalidarum, cura funesta fuit, si parentes eodem animo praediti fuissent, quo pater ille supra memoratus.

INCONSIDERATO vestium usui, prope omnem istam, quam inter genus humanum videre est, tribuo deformitatem. Nec dubium est, quin liberi, vestes si molestae sint, amoliri cupientes, quaerant positionem a natura prorsus alienam, et partem laesam evitandi gratiâ, situm nanciscantur, nullo tempore corrigendum, perpetuoque deformatur.

BRITANNIÆ australis incolae, ad hunc usque diem, opinantur, montanos in septentrionalibus locis degentes, omnem prolem suam, cujus forma minus placet, trucidare. Opinio haecce videtur hinc orta fuisse, quod vix ulli, formâ minus venustâ, ex regionibus hisce veniant. Quisquis autem indagare voluerit, quo liberi modo ibi tractentur, causam quam maxime diversam hujus phaenomeni reperiet. In his locis, nullo omnino modo cohibiti infantes; et indies frigidâ aquâ immersi;

ac

16 DE INFANTUM VITA

ac semper omnigenae exercitationi sunt affuefacti: porro aëre aperto spirare permittuntur. Ad regimen istiusmodi, non ad sobolis suae caedem, sanitas, vigor, et venustas septentrionalium incolarum, referenda sunt.

QUOTIDIANA docet experientia, rudes et agrestes prolem suam ad maturitatem perducere; dum domina delicatula, sedulâ nimis ac inconsultâ curâ, infantulos assiduè necat.

IN Orphanotrophio nostro, infantes quam maxime laxi, quod ad vestes, tenentur; quorum nulli, aut certe paucissimi, etsi multis magnisque luctentur incommodis, ullâ laborant deformitate. Credo equidem, nisi ob rachitidem, aliaque mala infantum corpora deformantia, nos, ne vel unum inter mille eorum, conspecturos distortis cruribus, aut pravis fultum male talis. Quisquis autem observare velit, praecipue in oppidis frequentioribus unumquemque fere decimum inveniet corporis aliqua pravitate laborare.

NUPER vidi adolescentulum, quem adhuc infantem miseri parentes nimium astringendo, deformem reddidêre. Huncce errorem corrigendi causa, ad vigesimum usque aetatis annum retinaculis victum tenebant; tum demum perfecerunt ut monstro quam homini similior extiterit.

AT non solum nocet vestium constrictio, sed etiam numerus. Si enim nimium incaleat infans,
plus

plus est inde detrimenti quam vulgo creditur. Quotusquisque autem infans, ingenti quem subit in partu labore, novis etiam motibus, qui statim atque spirat, incipiunt, maxime febricitare non solet? Febris haec saepe tantopere augetur cubiculo plerumque nimis calido, vestium et tegminum circa parvulum cumulo, stragulorum aestu, haud etiam raro matris febricitantis calore, ut misello infanti, convulsionibus correpto, pereundum sit.

TALIUM ergo vestium usum suadeo, quales sint leves, tennes, habilesque, quae nunquam arctius quam necesse sunt colligandae. Omnino etiam oportet ut corporis extrema aperta sint, quo iis utatur infans, quam primum possit. Nec unquam, mea sententia, opus erit tibialibus aut calceis, nisi ad arcendam humiditatem cum infans foras prodeat; haud enim raro his ipsis pedes cruraque, nisi saepius mutantur, madefiunt, quod ipso frigore perniciosius est: et vix alia invenitur rachitidis, aliorumque morborum infantilium, causa frequentior, humiditate extremorum.

PORRO, etiam moneo ut persaepe mutantur vestimenta; inde enim absorbetur supervacaneus, quo scatent parvulorum corpora, humor, qui haud raro cutem excoriat, sordes foetoresque creat, quae non solum sunt ingrata, verum etiam molli infantulo quam maxime perniciofa. Si enim re-

18 DE INFANTUM VITA

dundans iste humor in corpore maneat, fieri nequit quin rursus absorbeatur; inde relaxantur solida, fluidaque vitiantur.

V I C T U S.

PAUCA nunc de infantum cibo observanda veniunt. Infantibus alimentum non ante videtur comparasse Natura, quam bini dies totidemque noctes post partum elapsi fuerint. Ex hoc, etsi ratio nulla detur alia, colligimus, nihil iis ante hoc tempus tribuendum, quamvis plerumque panatellis, aliisque cibis, ex cerevisia, vel etiam vino ac aromatibus, &c. confectis, saturentur. Haecce omnia respuit Natura. Quid ergo mirum, si statim a partu aegrotet infans, nec unquam postea bene se habeat?

FEBREM immediatè partum sequi, supra notavimus. Nec dicere opus est, quantum mali expectandum sit, si tunc cibo gravetur ventriculus, quem, sanâ etiam valetudine, digerere nequit. Qui in acutioribus febribus jejunt, dimidium fere habent medelae.

AT Natura cibum recens natis negando, videtur nobis innuere, se velle, ut infans, ex fatigatione quam in partu sustinebat, eo intervallo reficeretur.

Nihil

Nihil igitur amplius necessarium est, nisi ut in modico calore serves, somnumque, tum valde naturalem, capessere finas. Corpus ejus sanguine, intestina verò excrementis replentur: et haud dubiè nocet onerare ventriculum antequam sanguis, luctatione partûs perturbatus, sedetur, et excrementa, quibus completa sunt viscera, evacuentur; hinc enim augetur febris, augetur plethora, jam nimis magna. Ejecto meconio, sensibus paululum expergefactis, febreque remotâ, adest lac, naturale alimentum, quod certè optimum: hoc tamen primò invenimus, non tam ad nutriendum, quam ad purgandum, adaptatum esse. Unde satis constat, corpus recens nati plerumque esse plethoricum, atque evacuantibus indigere; constat enim Naturam nihil frustra facere.

Quisquis haec reputaverit, persuasum habebit, nihil aliud infantibus tribuendum, nisi quaedam laxantia medicamina quam maxime simpliciter parata, antequam maternis admoveantur uberibus. Nec desunt argumenta quae satis probant, Naturam ita velle. Si vero ex comparatione rerum judicandum sit, quod vix unquam fallit, probe novimus, bruta animalia nihil, ad certum tempus, inediâ pati, postquam in lucem edita fuerint.

OMNIUM commodissimus liberorum cibus, per tres primos menses, est lac, aut matris, aut cujusvis mulieris integrâ valetudine. Postea aliquid solidius,

20 DE INFANTUM VITA

solidius, coctoque perfacile, praebendum. Vulgaria autem alimenta, ex saccharis, aromatibus, aut vinis confecta, infantibus non omnino gustanda sunt. Appetitum quippe corrumpunt; corpus crassis humoribus implent; adeoque distendunt, ut pingues tumidique evadant. Hinc etiam innumerae excitantur aegritudines, quae infantibus apte nutritis nunquam obveniunt.

DULCIA cuncta, non modo ventriculum, sanguinem, et humores vitiant, sed faciunt ut infans nimiam ciborum copiam se ingurgitet: hinc illis plurima occurrunt mala; stomachus enim, aliaque intestina, inde nimis distenduntur, eorum toni corrumpuntur, viresque coctrices vitiantur.

HISCE omnibus impeditur infantum nutritio et incrementum; hinc quoque ad infecta generanda intestina redduntur apta.

SINGULIS diebus, tertium post mensem, bis terve parvulis cibus praebendus est, usque quo a mammis depellantur. Quando autem hoc faciendum sit, a nutricis valetudine pendet: non vero, si evitari possit, ante nonum, neve post duodecimum mensem, fieri oportet. Post ablactationem, quater aut quinque illis alimenta quotidie praebentur; nunquam vero dormitum, gravatis ventriculis, eundum est.

Quod ad cibi quantitatem attinet, etsi nihil vulgarius, nihil certe ineptius, aut liberis perniciosius

osius est, quam usque ad vomitum pascere: haudquaquam enim difficile est cuivis nutrici, quantum ciborum sufficiat, cognoscere.

STATIS temporibus, non ut vulgo solet, tribuendus est cibus; nec unquam infantuli silentium vagientis ingurgitatione conciliandum. Si infantum ventriculi perpetuo distendantur, nec tempus detur ad cibum digerendum, saepius contingit ut nimium voraces evadant; inde sequitur ut ne vel optimis quidem cibus sat bene nutriantur; hinc subit debilitas, dein fatalis atrophia aut cachexia, quae plerumque tragœdiam claudit.

INFANTUM alimenta nec una eademque, nimisve varia esse debent; sed certe quo simpliciora eo meliora.

NUTRICUM est versare, agitare, ac omnimodo oblectare infantulos, usque quo ventres quodammodo exonerentur, priusquam cibi iis de novo, ministrentur.

LIBERORUM, in cibus tribuendis, desiderium antecapere, vel extrema dementia est; hoc enim saepissime facit, ut hos aut illos cibos averfentur. Ista quoque infantum saginatio, crudis indigestisque humoribus eorum corpora replet; atque adeo non nutrit aut corroborat, ut infinitis morbis pabulum ministret.

ERRATUR maxime in victus juniorum regimine, cum humidiores cibi, nimis crebro, iis praebeantur.

22 DE INFANTUM VITA

beantur. Novimus fane id digestionis causâ fieri ; in memoriam vero revocare debemus, infantum, quam provectorum corpora, magis succis abundare, adeoque digerendi muneri magis esse idonea. Ex humidis enim cibis, nimîâ copiâ sumptis, laxitas, foecunda infantum morborum parens, saepe ortum ducit.

FRUCTUS crudi, herbae, radicesve, si saepius tribuantur infantibus, nocent : hinc enim non modo semina ovaque insectorum ventriculo immittuntur, sed etiam ab his, coctione laesa, ipsissima generantur insecta.

PLURA de liberorum victu enarrare tempus haud sinet : argumentum igitur ad finem perducemus : omnes autem monitos velimus liberis omnium aptissimos esse cibos, quae ex animalibus et vegetabilibus rite commistis sumuntur ; uti hujusmodi cibus minus spectat ad aciditatem in ventriculo generandam.

SEQUENTIA tenellae aetati saluberrima sunt, scilicet, panis bene fermentatus ; jura ex carnibus provectorum animalium non nimis obesis, pane sive oryza commista ; lac bovinum ; panis in aqua coctus usque quo aridus sit, ac deinde mollius lacte non cocto. Haec et similia laudo suadeoque junioribus tribuenda : ubi vero paululum adolevere, alia concedi possunt, nempe aliquid carnis, butyri, &c.

OPTIMUS

OPTIMUS liberorum potus est aqua, lac, lac ferofum, et aliquando cerevisia tenuis; nihil autem detur fortius, five quod incalescere faciat. Sin valde debilitentur ventriculi, post cibum, digestionis causâ, vini, seu rubri vini aquâ commisti, aliquantulum tribuendum est.

EXERCITIUM.

QUAM necessaria saluti et incremento liberorum sit exercitatio, quoque modo peragenda sit, nunc videamus.

Ex cunctis erroribus, in liberorum cura admisis, omnium funestissimi ac maxime evitandi sunt, qui ad hanc classem attinent. Si quid enim perperam fiat in victûs aut vestitûs regimine, aperto aëre et debita exercitatione, magna ex parte, corrigi potest; ubi haec autem duo negliguntur, pessima quaeque occurrunt.

AD sanitatem adeo utile videtur Exercitium, ut supremus omnium Auctor, statim atque hominem creâset, munus ei injunxerit hortum colendi; qua occupatione, nulla etiamnum jucundior, nulla salubrior.

SATIS constat, Naturam sanxisse laborem utilissimum esse ad salutem animalium conservandam: nec mihi temere persuadebit aliquis, rerum benignissimum

24 DE INFANTUM VITA

nignissimum Patrem, voluisse, ut homines laborem tolerarent, si aliter salus esset tuenda. Inspiciamus vero vel minima animalcula quae oculis armatis percipi possunt; inspiciamus etiam monstra horrenda, sub vitreo marmore lusus suos effingentia, cuncta moveri cernemus, cuncta, durante vitâ, rem aliquam vehementer prosequi.

Quo haec omnia de motûs ac exercitii, quoad infantes, utilitate, magis illustria, magisque in aperto sint, paulisper ex rerum collatione argumentemur.

ANIMALIA illa, quae Natura sola utuntur duce, quamprimum sese exercere incipiunt, atque proinde vivunt, vigentque. Agnos, fere simul atque nati sunt, lascivire, dum matres serio pascunt, quis ignorat? Idem de reliquorum sobole brutorum dicendum est: nec minor certe haec vis naturae in genere humano; immo omnibus animalibus est communis.

Quot morbi solâ exercitatione sanantur, quibus nihil medicamina prosunt? Pluresque alii, omnino immedicabiles, eodem modo praeveniri possunt.

QUAM salutaris sit exercitatio patebit, si consideremus, plurimos morbos ex obstructione sola oriri. Quantum faciat exercitium, ad morbos arcendos, ex obstructione provenientes, facile est intellectu; inde enim circulantium humorum congeries

congeries magis impellitur, adeoque aditum sibi parat per vasa, fluidis minori vi impulsis, prorsus impervia. Per vasa capillaria circulatio rite facta, haec secum fert commoda, scilicet inde unaquaeque corporis pars apte nutritur, simulque sanguis, quasi per globulos inter binas laminas expressus, densior perfectiorque evadit; hinc porro augetur perspiratio.

EXERCITATIONEM, frictionem, motusque omnigenos, perquam esse utiles, satis declarant structura et usus cujusdam vasorum systematis, quorum naturam et proprietates haud ita pridem invenit atque descripsit * Doctor MONRO junior, apud Edinburgenos Professor Anatomicus, ingenii solertiâ nulli secundus. Eximius ille medicus, hoc vasorum systema, animali oeconomiae tam necessarium, liquores suos unice absorbendo haurire, demonstravit.

LYMPHAE usum in animali oeconomia ad chylum assimilandum, &c. aliquis animo revolvar, non certe dubitabit, funestima mala imminere, si quovis modo haecce vasa obstruantur.

CUM vero nulla sit vis a tergo quâ liquor in haecce vasa adigatur, aut promoveatur postquam illa ingressus fuerit, necesse est, ut absorptio ejus omnino, ab attractione vasis capillaribus propriâ, posterior vero motus a pressura haud parum, pen-

D

deat.

* Vid. Tract. de vasis lymphaticis valvulosis absorbentibus.

26 DE INFANTUM VITA

deat. Satis constat, naturam voluisse, ut lymphae motus, in hisce vasis capillaribus, per pressionem promoveretur, eo quod illis innumeras valvulas praeberit, infantesque ad motum proniores reddiderit: ni enim vasa illa sua praestent munera, impeditur infantum nutritio, impeditur incrementum.

QUANTUM opinione auguror, plures morbos, ex horum vasorum obstructione, seu lymphae stagnatione, originem trahere, in apicem proferet aetas.

EXERCITATIONE vel maxime augetur respiratio; unde haecce afferuntur emolumenta; pulmones satis expanduntur, ac proinde roborantur, perque eos liberior est sanguinis meatus; sanguis ipse hinc satis elaboratur; materia perspirabilis majori copiâ ejicitur; pectori, totique corpori, virium accedit incrementum: denique, ipsa constitutio robustior evadit.

HAUD ambigitur, quin plurima mala, quae ex pulmonum, jecorisve illis vicini, obstructionibus, orta sunt, exercitio solo sanari potuerint; quis igitur dubitabit, quin hoc ipso, impediatur ne eveniant? Quot miseri mortales frustra totum medicinae apparatus percurrere, ii tamen ipsi postea solo exercitio convaluerunt!

Non solum exercitium, quoad infantes, praetermissum, sed etiam matrum ignavia liberis est perniciofa:

perniciosa: haec causa est plurium immedicabilium morborum, quos nullo modo prohibere neque praevenire queas.

MULTA hujus rei suppeditantur exempla, ab iis qui laboriose victum quaerunt, praecipue rure degentibus; ibi mulieres, saepe ad diem usque quo partu levantur, continuo laborant; nec tamen vivaciores magisque vigentes exoptares infantes. Ac ni illarum circa infantes cura, necessarius destineretur occupationibus, ne unum quidem ex his natum in mille amitteremus; cum, e contrario, mulieres honestiores, ne vel minime, ex quo gravidae factae sunt, laboris patientes, languidos, imbecillos, morbidosque liberos pariant.

LIBET hic interponere, quae mihi, in quodam hujus regionis pago degenti, de brutis animalibus occurrerunt, observanda. Ibi moris erat rusticorum, vaccas, si gravidae factae fuerint, per totam hyemem sub tecto retinere; has, per menses aliquot ante vitulos in lucem editos, ne aquatum quidem prodire sinebant; illarum vero vituli, etsi integerrimi ac omnino sani viderentur, paucorum dierum, immo interdum aliquot horarum spatio, omnium artuum debilitate correpti sunt, quae plerosque morte sustulit, nullo alio intercedente morbo.

VELIM jam ut notetur, nunquam me cognovisse vitulos hoc morbo teneri, quorum matres in

28 DE INFANTUM VITA

in liberis pascuis errare permittuntur. Ubi hoc fit, vituli sunt vigentes, ac statim atque nati matres sequuntur; nec postea ullo fere morbo laborant.

Si aliquid morbo jam dicto simillimum, iis non eveniat liberis, quorum parentes vitam reclusam agunt, quive commodum infantibus abnuunt exercitium, multum me fallit animus. Hoc solum interest discriminis, quod hicce morbus citius in brutis, quam in genere humano appareat; secus uni eidemque causae, ignaviae, scilicet in utroque, referendus est.

Non modo matris, verum etiam nutricis ignavia, infanti officit; nec patris desidia silentio praetereunda; his etenim cunctis vel maxima efficiuntur mala. Si parentes aut nutrix segnem vitam traducant, alimentaue nimis pingua ingurgitent, ita ut humores nec satis praeparentur, nec assimulentur, laeditur certe infans; ac licet propria curâ ad sanitatem perducî possit, multis morbis fit proclivis.

Quæ modo diximus, rachitide confirmantur. Hydra ista non ante apud Anglos monstruosum caput extulit, quam artes et opificia foveri coepta sunt. Haec infimis hominibus non solum instrumenta luxuriae praebuerunt, sed ad istiusmodi artes allexerunt, in quibus prosequendis fere semper sedendum erat: Unde non modo parentes ex-

ercitia

ercitia negligunt, sed miseri illorum infantuli sedentes aut jacentes omnibus ferme horis relictii sunt.

HAECE parentum ignavia, cui liberorum adjecta desidia, ac utrisque pingues additi cibi, rachitidi, procul dubio, causam praebent, cohoremque morborum invchunt:

*Tristius haud illis monstrum, nec saevior ulla
Pestis et ira Deum, stygiis sese extulit undis *.*

NOTATU dignum est, rachitidem primo apparuisse in oppidis Angliae interioribus in quibus opificia peraguntur; atque ibi furit adhuc iste morbus non sine magna infantum clade. Idem, ni fallor, obtinet apud Batavos, qui opificia sedulo colunt. Sicuti parens hujus morbi est ignavia, minime mirandum, genus humanum, quamdiu in agro colendo aetatem egit, eo prorsus fuisse immune.

DE rachitide memoratis, prorsus ingratum me praebuerim, si quantum mihi egregia clarissimi D. MONRO profuerint monita, silentio praetermitterem. Quoties ejus circa hunc morbum mecum reputo dictamina, adeo videntur vera et accurata, ut persuasum habeam, ea non aliunde quam ab ipsa natura peri; atque ex intima cognitione originis, causarum, ac phaenomenorum isti-

us

* Virg. Aeneid.

30 DE INFANTUM VITA

us morbi, fluxisse celeberrimi ILLIUS VIRI argumenta.

EXERCITII necessitatem pluribus declarare facile esset: festino autem ad utiliora certioraque ex praxi proferenda.

IN Orphanotrophio nostro, mense Novembri 1759, cum liberi, propter coeli intemperantiam, nec prodire aurâ frui, nec satis exerceri potuerint, statim plurimi incubuere morbi. Febres nempe acutae, intermittentes, ac eruptivae; ulcera; capita aliaeque partes scabie obductae; prostratusque appetitus, &c. Vigebant praecipue haec mala inter eos liberos, qui haud occupati negotiis, in schola alibive tenebantur.

NON sine dolore tantum morborum cohortem simul et semel videbam, hyeme ingruente, cum praesens medela vix speranda esset.

POSTQUAM multum operae impendissem, ut imminens averterem periculum, tandem quid exercitatio posset experiri statui; quae non solum ex sententia cessit, sed omnem prope fidem superavit, adeo ut paucis septimanis, ne vestigium quidem ullius ex ante dictis morbis apud nos existerit.

EADEM tractandi methodus haecenus illic obtinet, tamque prospere procedit, ut ex centum quadraginta liberis, unus tantum ad hunc usque diem interierit.

NEMO

NEMO non agnoscet digestionem exercitio magnopere juvari; ubi vero hoc deest, primâ inde concoctione corruptâ, crudus chylus in vasa lactea detruditur; inde nimis distenduntur, tonisque eorum laesis, proprio munere haud recte funguntur; hoc vero inter medicos satis notum est axioma, *Errores in prima concoctione nunquam postea esse corrigendos*; hinc diversae omnes viciantur concoctiones; fluidaque haud bene praeparata, nec nutritioni, nec circulationi apta sunt; ita vitiatur tota animalis oeconomia, molesque ita corrupta quicquid sumitur contaminat, usque quo tota ruat machina; nam

Sincerum est nisi vas, quodcumque infundis acescit *.

ALIUD nec minus est exercitii commodum, quod inde vel maxime augetur perspiratio: hanc ad liberorum sanitatem apprimè necessariam semper inveni; quippe inde multis supervacaneis humoribus liberantur illorum corpuscula, secus haud tuto expellendis, quique in corpore manentes, valde noxii sunt. Postremo, nihil aequè ac exercitatio infantum corpora a cuticularibus eruptionibus tuetur. At si materies, quae hasce eruptiones producit, non ita ejiciatur, ingravescit periculum;

* Hor. lib. 1. epist. 2.

32 DE INFANTUM VITA

culum: quia inde saepe numero acuti chronicique morbi quam maxime pertinaces gignuntur.

MULTA alia facta ac abimadversiones de exercitio tempus prohibet recensere: oportet autem meminimus, cum exercitatio desit, ad frictionem deveniendum esse; haec enim proxime ad ipsum exercitium accedit.

Quoad infans membris suis uti, et sese exercere possit, optimum videtur esse exercitium in ulnis nutricum gestatio. Veterem hancce * consuetudinem satis esse naturalem, ex ipsa mammarum situ discimus; cumque omnibus aliis methodis palmam praeripiat, dolendum sane esset si unquam exoleret. Sic enim gestatus infans, in omni parte movetur; posituque perpetuo variato, unumquodque vicissim exercetur membrum. Actiones quoque ac gesticulationes nutricis vel maxime profunt: infantem quippe oblectant, illiusque sensibus amabiliter illudunt, dum singula quaeque indicantur ac inspicienda offeruntur. Maximo usui est, ut infantuli sint alacres atque hilares; semperque observavi, infantes torporis seu moestitiae nutricum quodammodo esse participes.

MULTAE excogitantur machinae, infantes exercendi

* Vid. Galen, lib. 1. de sanitat. tuend.

Ταῖς γὺν τροφῶς αἱ τῶν Παιδῶν κινήσεις, ἐν τε λήκωσι, καὶ σκιμπτῶσι, καὶ ταῖς σφῶν αὐτῶν ἀγκάλας ἐξυρνήται.

ercendi gratiâ, quibus rectius forsan est uti, quam pati ut infantuli immobiles maneant: omnes tamen haud parum sunt improbandae, eo quod brachia, ventrem, pectus, aliasque partes, nimium premant, adeoque laedant; inde etiam habet raro distorquentur ac deformantur illorum corpora.

HABET mihi videtur causa praecipua, quare plerique liberorum, qui in publica mittuntur ergastula, pereunt, quod anuum curae demandentur, quae non seipsas, nedum infantes exercere valeant; nec forsan magis a humanitate alienum esset, infantes sepelire, quam in istiusmodi loca excruciantos mittere.

BALNEUM FRIGIDUM.

TANTUM ad sanitatem liberorum spectant balnea frigida, ut non sint silentio praetermittenda.

EADEM ferme efficiunt ac exercitium; totum quippe constringunt systema ac confirmant, et, si recte procurentur, circulationem, antea languidam et inertem, promovent.

QUOSDAM parentes, propter nimiam in sobolem suam indulgentiam, nunquam dimoveas, ut frigido balneo utantur; non enim sine summo dolore aquae frigidae infantes immergi posse ar-

E

birantur:

34 DE INFANTUM VITA

bitrantur: res vero longe aliter se habet; nam etsi primo aquam horreant, si mature satis ac crebro assuefacti fuerint, nihil magis exoptant.

COMPLURES notavi liberos, adeo infirmos ac languidos, ut vim aquae sustinere omnino non posse viderentur; frigidâ tamen lotionē, ad sanitatem vigoremque solitum restitutos; neque unquam vidi aliquid inde evenire calamitosum.

NON vero ausim frigidum balneum in omnibus morbis commendare; vero enim simillimum est, quibusdam viscerum topicis malis valde noxium fore.

PLURIMA mala, falso quidem frigido balneo attributa, evitari possunt, unicâ hacce observatâ cautelâ, ut primo tepidae aquae immergatur infantulus, dein frigidiori, usque quo gradatim illam omnino frigidam tolerare valeat. Matutinum tempus frigido balneo est amicissimum; tunc properè immergatur infans; statim vero sit subductus, aridoque districtus linteolo, dein aut in lectum mittendus, aut exercendus est. Mihi sane magis arridet exercitatio; at lecti usus, si infirmior sit infans, haud quidem est aspernandus.

HAEC methodus, tametsi abunde videatur obvia, nihilo tamen secius, cum liberis frigida balnea praescribantur, nutrices etiam atque etiam medicis sunt monendae; quippe, sibi relictæ, nunquam non gravissime errant: ac si quid delinquatur, in
frigidam

frigidam aquam culpa confertur omnis. *E. g.* Tanta dementia quasdam nutrices capit, quae virtutem aliquam ipsi aquae inesse credunt, ut infantulum madidum relinquunt, usque quo absorbeatur humor; atque hinc solida, quae constringenda erunt, relaxantur.

CREDUNT aliae nullum fructum esse ex hoc balneo percipiendum, ni diutius in aqua infans maneat: si vero hoc factum sit, adeo non augetur circulatio, ut languescat; inde nascentur obstructions, inde plurimae pestes. His quoque adjici possunt incommoda ex infantum immersione cum repleantur ventriculi, seu cum aestuent. Sed abunde, speciminis ergo, dicta sunt.

DENIQUE, sic mihi persuasi, sic sentio, nihil fere ex frigidis balneis mali evenire, nisi perperam utentibus.

QUOD olim moris fuerit in Britannia, infantes frigidae aquae immergere, haud ambigo; eo quod, in singulis ferme hujus insulae villis, aut habent, aut habere se simulant, fontem aliquem infantibus salutiferum; omnibusque ibi degentibus pauperculis in promptu est, enumerare quot quantique morbi, ope istius fontis, depulsi fuerunt: hinc originem trahere videntur plurimi illi, per totam regionem, fontes, qui sanctorum nominibus insigniuntur. Ad has aquas longe lateque

36 DE INFANTUM VITA

teque concurratur, non sine spe eas mirabiliter profuturas.

AT omnes mentis compotes clare vident, nihil, nisi quod frigidâ aquâ efficitur, hisce fontibus inesse: cum autem antiquus infantes immergendi mos tot tantaque perfecerit, inde vulgus credidit mirabilem esse illorum efficaciam; adeoque nomina iis indidit a quorundam virorum egregiâ sanctimoniâ.

EXOLVIT autem hæc utilis consuetudo, seu posteriorum aetatum molitie, seu erroribus ac imprudentiâ medicorum, de frigidi balnei usu prave monentium; quos frustrari se querentes saepissime audiui, dum ii ipsi unice fuerunt culpandi.

IN Orphanotrophio nostro, omnes liberi, eo quem memoravimus more, bis quaterve, singulis septimanis, immergi solent, ex medio Maio, ad finem mensis Sextilis: Quantum inde provenierit emolumenti, in praesentia haud licet referre. Paucissimae certe, per hosce menses, erant aegritudines, quaeque antea frequentes fuere, durante lotionē, evanescebant; plurimisque infantum, ex balnei usu, majus unâ hebdomade accessit virium incrementum, quam aliàs totius mensis spatio. Sic olim cecinit Claudiani musa,

Amissum lymphis reparant impune vigorem.

Novi

NOVI quendam honesto loco natum, quem adhuc lactantem, nutrix, insciis parentibus, indies mane ad rivum deduxit, vestibisque exutum, in aquam, tempore etiam hiemali, immerfit; crevit celeriter infans, ac per totum vitae spatium, corpore et ingenio validior est, quam aliquis ejusdem familiae; etsi, demptâ hac nutricis curâ, eodem prorsus modo omnes tractati fuerint.

FINXERE olim poëtae, corpora Stygiis perfusa aquis, nulli telo vulnerive parere: facile quidem adducor ut credam, eadem ferme de frigidis balneis, quod ad morbos, esse dicenda, si in more positum fuerit, illis, quam maturime, infantes assuefacere. Sic nuper cecinit, de balneo, Caledonia musa*.

*Against the rigors of a damp cold heav'n
To fortify their bodies, some frequent
The gelid cistern; and, where nought forbids,
I praise their dauntless heart: A frame so steel'd
Dreads not the cough, nor those ungenial blasts
That breathe the Tertian or fell Rheumatism;
The nerves so temper'd never quit their tone,
No chronic languors haunt such hardy breasts.*

A E R.

* Armstrong on health.

38 DE INFANTUM VITA

A E R.

AER, etsi cum aegrotis tum bene valentibus sit commodissimus, ab utrisque nimium negligitur.

IN omnibus animantibus, hic procul dubio est quasi vitae pabulum; nec prius dicebatur homo anima frui, quam ei Deus flatum vitae inspirasset.

OPTIMA aut pessima eventa comitantur aërem ubicunque terrarum; saepe enim vel morbos mortemque in alis infectis vehit, vel sanitatem vigoremque nulla non spirat aura.

Ex plurimis, qui in hac re admittuntur, erroribus, satis habemus paucos indicare.

IMPRIMIS igitur infantes statim a partu, haud satis aperto aëri mihi videntur exponi. Inde pulmones non rite expansi, quodammodo flaccescunt, acquiriturque imbecillitas, ad quam incassum sanantes porrigimus manus.

NON modo pulmones satis expandit apertus aër, sed sanguis inde propellitur, ac unusquisque globulus majori vi premitur; hoc quoque ad sanguinem bonum conficiendum vel maxime spectat; quod, in munere suo deficientibus pulmonibus, fieri nequit.

PORRO, aperto aëre constringuntur ac roborantur singulae corporis fibrae: nec dubium est, quin plus utilitatis animalibus accesserit, ex
ipfa

ipsa aëris gravitate, quam vulgo creditur. Nam sanitati apprime necessarium est, ut fluida partesque solidiores quodammodo in aequilibrio teneantur; sed, sine debita aëris gravitate, hocce nequit retineri aequilibrium.

Ad respirandi usus vel maxime requiritur aëris siccitas, praecipue si infantes spectemus, qui facilius relaxantur aetate grandioribus. At non solum respiratio, verum et perspiratio multum aëris augetur siccitate, quae haud parum humido aëre officitur.

OMNES igitur, potissimum juniores, monitos velim, quorum fibrae laxae aut imbecillae sunt, ut cane pejus et angue humiditatem effugiant. Infantes enim in locis paludosis degentes, febribus tertianis, quartanis, catarrhis, rheumatismis, plurimisque aliis miseriis, ad ipsum mortis articulum redactos, frequenter cognovimus.

QUANTUM ad liberorum salutem apertus aër conferat, pluribus differere animus fuit; multa autem in hac argumenti parte notatu dignissima, tempus vel nominare vetat. Obiter tantum notamus, si liberi in salubri apertoque aëre teneantur, multos illorum morbos praeveniri posse; multa etiam, ex pessimis malis tam tenellae aetati funestis, si debita circa hanc rem adhibeatur cura, minus periculosa reddi.

PLURIMA

PLURIMA aperti aëris commoda, mihi copia fuit ex ventilatorum usu experiendi; quae inventio nunquam quidem satis est laudanda. *E. g.* In Orphanotrophio supra dicto, qui variolarum tenebantur morbo, ex hisce vel uberrimos fructus percipere; semperque comperimus, quando prior expulsus est aër, novusque intromissus, infantulos, isto morbo laborantes, haud parum esse sublevatos: nec unquam vidimus, vel unum hocce morbo interire, ubi ventilatores, quoties usus postulabat, adhibiti fuerunt.

HAEC confirmant, quod dudum observavit eximius ille Naturae contemplator SYDENHAMUS, fide quidem dignissimus, laborantes variolarum morbo, in modico caloris gradu esse retinendos. Haud equidem in dubium voco, quin aëris salubrioris defectus plerisque isto morbo correptis sit exitialis; quod, si opus fuerit, in promptu est demonstrare.

COMMODA tamen recentis aëris non modo variolas respiciunt, at in febribus fere omnibus id ipsum maxime requiritur.

ISTA putridae febris species, quam adeo accurate describit D. PRINGLE, vir quidem satis ingeniosus, videtur ex aëre effoeto ac stagnante solum oriri; haec certe semper praeveniri, ac saepe fanare, ventilatorum usu, posset.

Hi apprimè utiles sunt ubicunque plures simul
degunt,

degunt; hospitiiis vero, ac praecipue Nosocomiis, omnino illis est opus.

IN Orphanotrophio ante memorato, non veremur asserere, sanitati infantum magis profuisse ventilatores, quam totam medendi artem: hisce etiam debetur, quod etsi plures sexaginta infantibus saepius uno eodemque cubiculo dormiant, omnes putridi procul exulaverint morbi.

ENUMERATIS in communi liberorum tractatione praecipuis erroribus, quidam canones nunc proponendi sunt, sanitati, virium incremento, ac denique infantum conservationi, perquam utiles.

DISSERTATIO tamen nostra jam in nimiam porrecta est longitudinem; de hisce igitur canonibus, quibus suffragantur observatio et experientia, quam paucissimis absolvam.

1. OMNIS infans statim a partu, in tali caloris gradu retinendus est, qualis cuivis sano congruit.

2. VESTES ab initio, et ad pubertatem usque, sint leves, tenues, corporique habiles: nec quovis modo inhi beantur infantiles motus. Crura brachiaque omnino libere relinquenda sunt: ac potissimum cavendum est, ne pectus aut venter nimis arcte teneatur, vel quantumvis minime prematur; si prius, obstruitur respiratio, si posterius, digestio et chylicatio; ab utrisque vero impeditur circulatio.

42 DE INFANTUM VITA

3. NE extremae partes in liberis nimium teneantur calidae, oportet caveamus.

RATIONEM hujus regulae arduum forte erit assignare: veritatis vero ejus tam multa sunt documenta, ut de commodis inde provenientibus nullus sit dubitandi locus. Quippe infantes illos, qui per totum tempus aestivum pedibus cruribusque nudatis incedere solent, semper magis observavi vigere, quam illos, quos ita facere impediabat nimia parentum indulgentia.

4. INFANTI vix aliquid cibi praebendum, antequam lac ex matris nutricive mammis sit exsuctum.

5. OMNIS infans, si nutrix comparari possit, uberibus est admovendus.

6. INFANS quamprimum vires ac valetudo patiuntur, frigidae aquae immergi debet; atque haec immersio quotidie mane continuanda, usque quo rachitidis nullus sit metus, observatis tantum quae de frigida lotionem supra monuimus.

7. NUTRICUM est, infantes quam diversissime versare atque agitare; ubi vero primum ipsi sese exercere valent, omnigenum illis exercitium est permittendum.

8. INFANTIBUS, statim temporibus, cibi sunt praebendi; nec unquam alimenta aut ubera ad lumbum iis tribuenda.

9. ALIMENTA

9. ALIMENTA liberorum sint levia, coctu facilia, nec nimis humida aut sicca.

10. SUMMO usui est ut infans in vestibus siccis teneatur, praecipue cum dormitum eat, aut in uno situ diutius maneat; tunc enim perniciosissimae sunt vestes madidae.

11. VESTIMENTA parvulorum saepius mutanda sunt; non enim, ut vulgo creditur, inde infirmantur corpora, sed e contrario, superfluous absorbetur humor, ac foetoribus sordibusque expertia servantur.

12. ERUPTIONES quasvis in liberis subito cohibere, seu exsiccare semper periculosum est: oportet enim has censeamus esse Naturae conamina ad laedentem causam ejiciendam; si enim rite procurentur, salutiferae sunt; ubi vero inconsideratè cohibentur, aut aliquem morbum, aut saepe mortem ipsam, afferunt.

13. CIBOS interdum liberis abnuere, haud parum prodest; hoc cibi desiderium auget, facitque ut rarius purgationibus indigeant.

14. NIMIAE expurgationes valde infantibus nocent. Si sana sint corpora, raro illis opus est; sin morbida, vix saniora inde fiunt; hinc enim debilitantur viae primae, ac proinde omne systema: unaquaeque etiam dosis saepe facit ut altera requiratur; eo quod humores naturalibus emunc-

toriis

44 DE INFANTUM VITA

toriiis avertantur. Ex hac praxi misellus infans
haud raro perimitur, ac incautus medicus

Incidit in Scyllam, cupiens vitare Charybdin *.

Regulae modo dictae suffragantur SYDENHAMUS omnino fide dignus; necnon eruditissimus Praeceptor noster D. RUTHERFOORD, quo, in medicina practica, nemo solertior.

15. INFANTES statim a cibis nunquam debent dormitum ire, coenaque illorum semper sit levis atque coctu facilis.

16. Si in parvulis venter suapte Naturâ constipatus fuerit, quod saepe fit quando lac longo post partum tempore exsuctum est; et hoc persaepe evenit hisce infantibus qui a matribus suis non lactantur, talis cibus excogitandus est, qualis hoc malum levet. E. g. Manna, aut casiae pulpa, in tenuioribus jusculis vel quovis alimento idoneo soluta, propriâ dosi tribuantur.

17. QUANDO, ex caeruleis excrementis, ventris torminibus, ac purgationibus, aciditates primæ viae indicantur, magnesiâ albam suadeo utendam.

18. NIHIL unquam magis infantibus salutiferum inventum fuit, quam variolarum inoculatio;

ac

* Virg. Æneid.

ac maxime optandum est, ut morbilli, malum iis affine, eodem modo tractarentur.

19. QUOD ad somnos attinet, hoc solum praescribere velim, ut liberi, quantum fieri potest, tempore nocturno dormiant; quod plurimum nutricibus, nec minus infantibus, prodest.

20. MODICA at frequens exercitatio, cibi salubris nutrientisque temperatus usus, perpetuaque alacritas matri adhuc gravidae nutricisque ubera praebentis, infanti perquam utiles effectus praestant.

QUODAD vermes, satis sit generatim dicere, raro illas quicquam liberis nocere, nisi cum ventriculi sint imbecilli, laxati, seu debilitati; ac hae, sicut plerique infantiles morbi, omnino abigi possunt, si quicquid spectat ad relaxandum aut quovis modo debilitandum ventriculum, summâ curâ evitetur; atque si nihil desit quod inserviat constringere, confirmare, totumque systema corroborare.

Hic, haud alienum videtur notare, quam maxime nocere nimium vulgaris theaeusum; unde enim matres atque liberi relaxati sunt, plurimaeque nervorum mala, quae hodie longe lateque grassantur, huic jure tribui possunt.

QUIS absque acerbissimo luctu cernere possit majorum instituta, quoad liberos tractandos, antiquari? Haud equidem voco in dubium quin, veterum ritè observato more, eo magnitudinis juvenus Britanica

46 DE INFANTUM VITA

nica procederent, ut celebrarentur laude nullis seculis interiturâ; nec unquam patriae nostrae deflisset genus hominum bello insuperabile, quibus non locus ullus asper aut ardus, non armatus hostis formidolosus esset, quibusque cuncta maria terraeque paterent.

By arts like these

Laconia nurs'd of old her bardy sons;

And Rome's unconquer'd legions urg'd their way,

*Unhurt, thro' every toil in every clime *.*

F I N I S.

* Armstrong on health.